

[Jytte Andersen]

sikrer forældre ret til at få fri til at passe deres syge børn inden for det næste finansår?

Når jeg nu alligevel har ordet og jeg endnu ikke har fået den røde lampe til at lyse, vil jeg også godt spørge fru Kirsten Lee, som ikke fik svaret på det i første runde, hvad begrundelsen er for, at Det Radikale Venstre ikke kan stemme for det socialdemokratiske forslag om 75 mio. kr., som skal sikre, at børnefamilierne bliver lettet for den økonomiske byrde, det er, at daginstitutionstaksterne er så høje.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg ved ikke, hvordan vi trænger ind i fru Kirsten Lees bevidsthed med det her ændringsforslag. Der er tale om alvorligt syge og handicappede børn. Det er ikke noget med røde hunde, skarlagensfeber og alt det der, og derfor mener jeg ikke, det bliver voldsomt vanskeligt at få lavet en god ordning for de forældre, der virkelig har et usædvanlig hårdt problem.

Men jeg kan da forestille mig, at vi, der står bag ændringsforslaget, vil udarbejde et beslutningsforslag om det. Men nu får vi en ramme, hvis den bliver vedtaget i dag, som vi kan arbejde inden for, og så må vi finde ud af, hvordan vi allerbedst kan bruge de penge.

Men jeg synes, det må være uhyre svært at stemme imod sådan et ændringsforslag, men det bliver fru Kirsten Lees problem.

Så er der spørgsmålet om kontanthjælpen. Jeg har i og for sig ikke bebrejdet Socialdemokraterne noget som helst i den forbindelse. Det, jeg sagde, var, at mange Socialdemokrater erkender – og det er jeg glad for at fru Jytte Hilden bekræfter i dag – at der er nogle problemer. Der er nogle problemer, hvor f.eks. den enlige mor får et job og, som jeg har beskrevet det mange gange, skal starte cyklen klokken halv syv om morgenen, og så finder hun ud af, når måneden er gået, at hun har mistet 1.400 kr.

Jeg kan ikke blande mig i, om Socialdemokratiet har fået mulighed for at komme ind i forhandlingerne eller ej, det er jeg ikke ansvarlig for. Men jeg kan sige, at det, vi havde håbet i CD, og jeg tror, jeg kan tale også på Kristeligt Folkepartis vegne, var, at Socialdemokratiet med sine 56 mandater ville være tungen på vægtskålen for, at nu måtte vi se at få lavet et godt forslag på det her område. Vi har stået 9 mandater og 4 mandater, altså 13 mandater, over for regeringen og Fremskridtspartiet.

Vi er da glade for, at der er afsat 100 mio. kr. til nogle aktiverende foranstaltninger ud af besparelsen på de 285 mio. kr. Det er vi rimeligt tilfreds med. Men vi må erkende, der er grænser for, hvad 13 mandater kan kæmpe sig til. Derfor er det, at jeg siger til Socialdemokraterne, at jeg synes, at af hensyn til sagen havde det været godt.

Jeg mangler altså at svare fire endnu.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Der er mulighed for at komme herop en gang mere.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Da fru Jytte Hilden var så venlig at kalde på Kristeligt Folkepartis sociale ansvarlighed – og den har vi alle sammen godt af at blive mindet om – vil jeg blot have lov til at spille bolden tilbage til Socialdemokratiet og spørge: Hvorfor er Socialdemokratiet så, hvis jeg må bruge udtrykket, besat af tanken om, at det er a-kassesystemet, der skal løse sociale opgaver? A-kassesystemet har den opgave at hjælpe folk midlertidigt ud af den ubehagelige situation, når man er arbejdssøgende og altså for tiden intet arbejde har. Men vi har jo også et andet system, som skulle være egnet til det, nemlig hele vores sociale system, som er beregnet på at hjælpe mennesker, der virkelig har brug for hjælp. Der er det specielle ved a-kassesystemet, at det ingen hensyn tager til, om man er i social nød eller ej. Vi kan udmærket risikere, at den statssubsidiering, som der er af a-kassesystemet, faktisk bliver brugt som gave til millionærer, og derfor har jeg altid undret mig over, at socialt indstillede partier var så interesseret i lige netop at skulle løse sociale problemer ved hjælp af a-kassesystemet. Er det ikke bedre, at vi bruger pengene til at sørge for, at de bliver fordelt rigtigt ved, at vi ikke smider dem ud i a-kassesystemet, men bruger dem i det sociale system?

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Jeg blev spurgt om, af fru Jytte Andersen eller fru Mimi Jakobsen, hvorfor vi ikke stemmer for de 25 mio. kr. til nedsættelse af daginstitutionstaksterne. Grunden til, at vi stemmer imod den, er, at vi er i færd med i regeringssamarbej-